

LBRIS

We know
books

Jan Cornelius

MĂTŢOŞA PŢOŞA

întindează poveşti

Ilustrații de Miruna-Elena Zaharia

CŢPRINS

MĂTOŞA PŢŞA INVENTEAZĂ POVEŞTI	7
IOŞCA POFAITŢL ŞI GĂINILE	15
FREDERIC, PŢŢL DE ELEFANT	25
MAIMŢŢA FŢRIOASĂ	41
GEL MAI MARE ANIMAL DIN LŢME	49

MĂTUȘA PUȘA ÎNVENTEAZĂ POVEȘTI

În orașul nostru, chiar în spatele primăriei, locuiește un băiat, pe care îl cheamă Sven.

Odată, Sven era singur acasă.

Părinții lui plecaseră la cinematograful.

Înainte să plece, mama i-a spus lui Sven:

— Noi ne întoarcem târziu acasă. Ți las numărul de telefon al mătușii Pușa. Dacă îți este frică așa singur, atunci poți să o suni.

Numărul ei îl știe pe de rost, a continuat ea: 11249.

Sven și-a memorat numărul în felul următor:

Am un nas, deci prima cifră e UNU.

Am o limbă, deci a doua cifră e tot UNU.

Am două mâini, deci urmează cifra DOI, am patru perechi de pantofi, deci a patra cifră este PATRU, iar la urmă de tot mă gândesc la ce spune adesea tata: „Ce ne pasă nouă!”. Deci ultima cifră este NOUĂ.

Mătușa Pușa putea să povestească o grămadă de povești grozave, pe care le inventa ea însăși.

De aceea, Sven și-a dat toată silința să învețe numărul ei de telefon pe de rost.

Abia plecaseră părinții și Sven deja se gândea:

Nu-mi este, de fapt, frică deloc, dar totuși parcă aș putea să o sun pe mătușa Pușa!

Poate, poate îmi spune o poveste super.

Dar oare ce să-i spun dacă mă întreabă de ce nu sunt încă în pat?

Pentru că îmi este frică?

Nu, asta ar fi o minciună.

Dar dacă mai aștept un pic, poate chiar mi se face teamă.

Sven a așteptat exact douăsprezece minute, dar, din păcate, tot nu i se făcuse frică.

Și dintr-odată și-a adus aminte de ceva foarte important: dacă vrei să ți se facă frică, e bine să stingi toate luminile și să rămâi în beznă. Zis și făcut!

Sven a stins deci toate luminile din casă și dintr-odată totul a fost cuprins de întuneric.

Dar tot nu-i era frică.

Așa că și-a închipuit că în spatele dulapului se ascunde o fantomă.

Dar nici acum nu i s-a făcut frică.

După aceea și-a imaginat că sub tavan, ieșită de sub propria sa pătură, plutește o vrăjitoare pe-o mătură.

Dar la ideea asta l-a pufnit brusc râsul.

EBRIS

We know
books

Nici urmă de teamă.

Și dintr-odată și-a adus aminte că mâine trebuie să meargă la dentist; avea o programare la ora 16:30.

Și de dentist chiar că îi era cam frică.

Supeer! Acum am, în sfârșit, un motiv să o sun pe mătușa Pușa și să-i spun că îmi este frică, s-a bucurat Sven.

Apoi, a format numărul în întuneric, că doar îl știa pe de rost.

— Bună seara, mătușa Pușa!

— Ah, tu ești Sven! Cum ești?

— Sunt bine, dar sunt singur acasă, în întuneric, și îmi este cam frică! a spus Sven.

— Dar unde sunt părinții tăi? a vrut să afle mătușa Pușa.

— La cinematograf.

— Și de ce stai pe întuneric?

— Pentru că tocmai am stins lumina.

— Și de ce nu aprinzi lumina dacă ți-e frică?

— Păi nu mi-e frică de întuneric, dar mâine trebuie să mă duc la dentist și de el mi-e cam frică, a explicat Sven.

Apoi Sven a aprins iarăși lumina și a spus:

— Invenezi acum o poveste pentru mine?

— Bine! Dar după aceea te duci la culcare, OK?

— În regulă. Promit!

— Deci, ascultă cu mare atenție: în povestea mea este vorba de un bărbat pe care îl cheamă Ioșca Pufăitul.

LEARN how we know

